

Proza romaneasca in perioada interbelica

Poarta amprenta complexitatii epocii pe toate planurile, a unui climat de puternice contraste, de efervescenta spirituala fara precedent, cu dorinte certe, formulate si exprimate, de modernizare, de afirmare a culturii si literaturii noastre pe plan universal, de sincronizare cu valorile europene.

Multitudinea si diversitatea revistelor si a gruparilor literare si culturale din aceasta perioada sunt semne ale epocii, ale tendintei de innoire si racordare la cele europene. Tabloul acestora este caleidoscopic, coexistand directia traditionala cu cea novatoare, modernista.

Viata romaneasca, aflata mult timp sub veghea spirituala a lui Garabet Ibraileanu, polarizeaza, intr-o existenta indelungata (pana in 1940), colaboratori de prestigiu, precum M. Sadoveanu, Ionel Teodoreanu, G. Topirceanu, dar si L. Rebreanu, H. P. Bengescu, T. Arghezi, Ion Minulescu, Ion Barbu, continuand ideile de realism si specific national.

Sburatorul (de la numele cenaclului literar condus de Eugen Lovinescu - Bucuresti; 1919-1927) reprezinta directia modernista, de sincronizare cu literatura europeana. Eugen Lovinescu, de o mare sobrietate si probitate profesionala, "omul ce da de noua ori roata unei opere pentru a gasi o poarta ce duce spre lumea ei secreta" (Eugen Simion), cel mai mare "critic de directie" si "critic profesionist", dupa Titu Maiorescu, isi fundamenta modernismul pe urmatoarele principii: - principiul sincronismului si teoria imitatiei; -abordarea specificului national intr-o viziune estetica moderna; - criteriul estetic in judecarea operei de arta.

Incurajand tinerele talente, la Sburatorul au fost lansati Anton Holban, Hortensia Papadat-Bengescu, George Calinescu, Camil Petrescu, criticii Pompiliu Constantinescu, Vladimir Streinu s.a.

Revista Gandirea (Cluj, 1921; 1922-1944, Bucuresti) reprezinta directia traditionalista, care preia idei, ecouri samanatoriste, poporaniste de pastrare/valorificare a specificului national in literatura, asezand la temelia acestuia istoria, folclorul si credinta - ortodoxismul spiritual. Au fost prezenti in paginile revistei: Ion Pillat, Adrian Maniu, Va-sile Voiculescu, Lucian Blaga, N. Crainic (poezie), Cezar Petrescu, Gib Mihaescu, Mateiu Caragiale (proza).

Contimporanul, revista de avangarda artistica, (1922-1932), se incadreaza miscarii de modernizare radicala si totala a artei si a literaturii, introducand curentele de avangarda: dadaismul, constructivismul, suprarealismul. Conduasa de Ion Vinea, revista a avut colaboratori din randurile scriitorilor si artistilor: T. Arghezi, I. Barbu, Camil Petrescu, Ilarie Voronca, B. Fundoianu, Mircea Eliade, Marcel Iancu, Constantin Brancusi, Tristan Tzara, Sasa Pana, Gellu Naum, Urmuz s.a. Este o perioada relevanta a literaturii romane si, cu precadere, a romanului, care cunoaste vremea lui de maxima inflorire, dominand epoca interbelica.

Cu privire la roman: Garabet Ibraileanu - tipuri de roman:

a) de creatie (eseul Creatie si analiza), in care personajele se caracterizeaza prin comportamentul lor (gesturi, fapte, cuvinte);

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

b) de analiza - prezentarea personajelor prin procesele lor psihice, din interior.
Eugen Lovinescu sustine:

a) sincronizarea romanului. romanesc cu formulele moderne ale celui universal; b) evolutia de la subiectiv la obiectiv; c) evolutia de la rural la urban,
George Calinescu pledeaza pentru:

a) - romanul de orientare clasicista, vazand in clasicism "un mod de a crea durabil si esential"; b) - tipul obiectiv de roman, pentru ca romanul trebuie sa fie interesat de cazurile individuale in masura in care ele se transfigureaza artistic in tipuri.

Camil Petrescu - aspiratia spre autenticitate (studiul Noua structura si opera lui Marcel Proust).

a) Literatura trebuie sa fie sincrona structural filosofiei si stiintei, psihologiei; b) autenticitatea - lumea vazuta prin scriitor, realitatea "constiintei mele, continutul meu psihologic, sa nu descriu decat ceea ce vad, ceea ce aud, ceea ce inregistreaza simturile mele, ceea ce gandesc eu..."; deci o imagine subiectiva a realitatii, profund marcata de psihologia personajului-narator (la pers. I); c) memoria involuntara si durata subiectiva preluate de la scriitorul Marcel Proust; d) actiunea nu este urmarita in continuitatea ei cronologica, ci' discontinuu; e) ideea de traire autentica se realizeaza prin procedee moderne: monologul interior (autoanaliza), jurnalul, marturisirile, notele din subsolul paginilor; f) anticalofilismul - Stilul frumos e opus artei; g) luciditatea - "nu omoara voluptatea reala", ci o sporeste.